

ನಮಗಳೂ ಬಾಳ ಹೆಡರಿಕೆ ಆಗ್ಗೆ. ಎದುರಿನ
ಮನೆಯವರಿಗೆ ಆ ರೋಗ ಬಂದ್ದುತ್ತೇತ. ಅಪರ
ಮನಿಬಾಗಿಲೀಗೆ ಹಳಿಡಿ ಬೋರ್ಡ್ ಹಷ್ಟ್‌ರು
ನೇಡು. ಅಂಬುಲ್ನ್ಸ್ ಬಂದು ಆ ಮನೆಯವರನ್ನ
ಸರ್ಕಾರಿ ದಾಖಲಾನಿಗೆ ಕರಕೊಂಡು ಹೋತ್ತು.¹
ಒಬಳಪ್ಪು ವಚ್ಚೆರಿಕೆ ಹೇಳಿದರೆ ಭಾವೀ
ಅಳಿಯನಲ್ಲಿ ತಾನು ಸುಮ್ಮುಸುಮ್ಮೆನೆ ಹೆಡರಿಕೆ
ಹುಟ್ಟಿಸಿದಂತಾಗುತ್ತದೆಯೆಂದು ಆಕೆ ಅವುಷ್ಟಿ
ಸುಮ್ಮುನಾದಳ್ಳು.

ಆ ದಿನವನ್ನುತ್ತೂ ಆತ ಎಂದೂ ಮರೀಯಲು
ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಆ ದಿನ ಉಮ್ಮೆವಾದ ಮೇಲೆ
ಜೂಲಿಯಸ್ ಮನಸೆಗೆ ತೆರ್ಜುವಾಗ ಜಾನೆಚೋ ಸಹ
ಅವನೊಡಿಗೆ ಸ್ವಲ್ಪ ದೂರ ನಡೆಯುತ್ತಾಳೆ. ಆಕೆ
ಎಂದೂ ಹಾಗೆ ಬಂದವಳಿಲ್ಲ. ಇನ್ನೇನು ಅವನು
ತಿರುಗಬೇಕು ಎನ್ನುವಾಗ ಪ್ರೀತಿಯಿಂದ
ಅವನ ಕೈ ಹಿಡಿದುಕೊಂಡು ಬೇಗೆ ಎಂದಳು.
ಅವನೂ ಅವಳ ಕೈಯನ್ನು ಎರ್ಪೊಂದಿ
ಹೊತ್ತು ಹಿಡಿದುಕೊಂಡಿದ್ದು. ಹಾಗೆಲ್ಲ
ಅವರು ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಮಾಡಿದವರೆ ಅಲ್ಲ.
ಅಂದು ಹಾಗೆ ತಮಿಗ್ರಿಪರಿಗೂ ಪ್ರೀತಿ
ಲುಕ್ಕಿ ಬಂದಿದ್ದು ಯಾಕೆಂದು ಅವನಿಗೆ
ತಿಳಿಯಲಿಲ್ಲ. ಬಹುಶಃ ಪ್ರೀತಿಯ
ಹಾದಿಗಳು ವಿಚಿತ್ರವಾಗಿರುತ್ತವೆ!
ಜಾನೆಚೋ ಸಂಗಡ ಅಂತಹ ಮಥುರ
ಕ್ರಿಣಾಗಳನ್ನು ಕಳೆದಿದ್ದು ಅವನಿಗೆ
ಆಪ್ಯಾಯಮಾನವಾದ ಸಂಗತಿಯಾಗಿತ್ತು.
ಅವನಲ್ಲಿ ಹಿಡಿಸಲಾರದದ್ವು ಸಂಪೂರ್ಣ
ತುಂಬಿಕೊಂಡಿತ್ತು. ಅದಕಾಗಿ ಆತ

ಹೂಡಲೆ ಮನೆಗೆ ತೆರ್ಳಿಲ್ಲ. ನದಿಯ ತೀರಕ್ಕೆ ನಡೆದೆ. ಬಂಗಾರದ ಕಣಗಳಿಂತಹ ಲಿಸುಕ್ಕಿನಲ್ಲಿ ಸ್ವಲ್ಪ ಹೊತ್ತು ಅಡ್ಡಾಡಿದ. ಬಹುಶ: ಅವನು ಬಹಳ ಹೊತ್ತು ಹೊಳೆಯ ದಂಡೆಯಲ್ಲಿ ಇದ್ದನೆಂದು ಕಾಣುತ್ತದೆ. ರಾತ್ರಿಯ ಅಪ್ಪಾಲದಲ್ಲಿ ಯಾರೂ ಹೊರಗೆ ಅಡ್ಡಾಡಕೂಡದೆಂದು, ಸಾಂಕುಲಿಕ ರೋಗ ಹಳ್ಳಿರುವ ಇಂತಹ ಹೆಚ್ಚಿನಲ್ಲಿ ಯಾರೂ ದ್ರಸ್ಯುಯಲ್ಲಿ ಸಂಗರಿಸಬಾರದೆಂದು ಉಮುರುವಿನನ್ನಿಲ್ಲ ಪ್ರತಿರಾತ್ಮಿ ಮಧ್ಯ ರಾತ್ರಿಗೆ ಮುನ್ನ ಸಾಂಪುದಾಯಿಕವಾದ ಒಂದು ಎಚ್ಚರಿಕೆಯ ಗಂಡಿಯನ್ನು ಬಾರಿಸಲಾಗುತ್ತಿತ್ತು.

ఎక్కే ఎన్నవ ద్వమ్మన సద్గును కేల్చే తడ
జూలియో తడబడిసిద. ఓహ! తాను
జమ్ముక్కిగే మనె ముట్టిరహేళతు. మనుశురను
తిన్నవ దేవు గప్పేన్నవ రాత్రియల్లి రస్తేగభల్లి
అడ్డాడుత్తదయంతే. నని దంచయ మేలే
తానేకి ఇష్ట హొత్తు సుమ్మనే అలేదే?
హేగిద్దరూ దేవు రస్తేయ మేలే కాలూరలు
జన్మి అధర తాసు సమయివదే. అష్టరోలాగి
తాను సుర్ఖితపొంగి మనె తలుపబోకు. అవను
ఎప్పేంద్రీయ తందుకోండరూ అవనల్లిహస్తద
భీతి హేళ్ళయితే హొత్తు కడిమీయాగలిల్ల.
మనుయుక్త ఆత బిరుసాద హేళ్ళ హాకటోడిగిద.
సమయ ఏర్పాత్తి దేయేనో ఎనిసి
నడునడుపే జోరాగి ఓడతోడిగిద.

ಅಂತಹ ಒಡುವ ಕ್ಷಣಿಯಾದರಲ್ಲಿ ರಸ್ತೆಯಲ್ಲಿ
ಬಿಧಿದ್ದ ಯಾವುದೋ ವಸ್ತುವಿನ ಮೇಲೆ
ಅವನು ಕಾಲಿಟ್ಟಿ. ಕೂಡಲೇ ಅದು ಪಚ್ಚ ಎಂದು
ಒಡೆಯಿತು. ಅವನು ವಿಕಸಿತವಾದರೂ
ಒಂದು ಕ್ಷಣಿ ನಿತ್ಯ ಪನಾಯ್ಯಿಂದು ನೋಡಿದ.
ಸುತ್ತುಲೂ ಕತ್ತಲಿದ್ದುದಿರಿಂದ ಯಾವುದರ ಮೇಲೆ
ತಾನು ಹೆಚ್ಚಿಯಿಟ್ಟೆ ಎಂದು ಅವನಿಗೆ ಒಮ್ಮೆಲ್ಲೆ
ತಿಳಿಯಲ್ಲ. ಚಿಂದ್ರನ ಬೆಳಕು ಅಪ್ಪೇನೂ
ಪೂರ್ಕಾಶಮಾನವಾಗಿರಲ್ಲ. ಅಂತಹದರಲ್ಲಿಯೂ
ಆತ ಕಣ್ಣಲ್ಲಿ ಕಣ್ಣಿಟ್ಟು ನೋಡಿದ. ಈಗ ಅವನಿಗೆ
ಸರಿಯಾಗಿ ಕಾಣಿಸಿತು. ಜ್ವಲಿಲಿಯ್ನು ಒಂದು
ಮೊಟ್ಟೆಯ ಮೇಲೆ ಕಾಲಿಟ್ಟಿದ್ದ. ನಾಲ್ಕು ರಸ್ತೆಗಳು
ಕೊಡ್ದಿಂದಿಂಥಿಗೆ ಜಾಗವ್ಯಾಂದರಲ್ಲಿ ಯಾರೋ ಒಬ್ಬರು

ଅର୍ପଣାନ୍ତୁ କଳେଦୁକୋଳ୍ପିଲୁ ଦେଵରିଗ
ମୋରେହୋଏଗି ମୋଟ୍ଟେଯନ୍ତୁ ବଲିଦାନାବାଗି ଆ
ସ୍ଵତଂତ୍ରାଜିଷ୍ଠମେହାଗିଦ୍ଧରୁ. ଶାରିନ ବନ୍ଦୁ
ନାଲେବେଳୀରେ ଯାରୁ ଦେଵରାଳୀ କୁଦ୍ରୟିଷ୍ଟୁ
ବିନାଦରି ବଲି କୋତୁତ୍ତାରେ ଶା ଅଂତକରିଙ୍ଗ
କାଢ଼ୁତ୍ତିରୁବ ଦୁରଧ୍ୱଷ୍ଟ ଅପରନ୍ତୁ ବିଷ୍ଟୁ
ଯାରୁ ଅଦନ୍ତ ତୁଳିଯୁତ୍ତାରେ ଅପର ବେଳୁ
ହତ୍ତୁତ୍ତିଦେଯିତା! ଜୁଲିଯିସ୍ ତଃଗ ଅଦର
କାଲୁ ମେଲେ ଜୁଟ୍ଟିଥିବ! ଅଂଦର ଯାରେହୋ
ଦୁରଦ୍ଵାରା ତଃଗ ତଣ ମେଲେ ବନ୍ଦୁ କୁଳିତିତା!

ధని అవను అప్పన్ను మాత్ర కేళి మత్తే
మనీయైతు ఓడిద. ఆదరే అమోక్కిగే దెవ్వ
రసగే ఇలియువ వేళి బందిశేందు కాలుత్తదే
అదు భర్తనే చొలొఱాడువ, హోయ్యనే
హోయ్యనుచువ శబ్ద ఇవనిగే కేళుత్తిత్తు.
ఒముతః దెవ్వ ఇన్నా ఒపళ దూర ఇల్లిరబేఁకు
అవను తుసు సమాధాన మాడికోళ్లు
యిత్తింద. దెవ్వ-భూతాగళిగే దూర-సమీప
ఎంబ భేద ఇరుక్కదయి? దూరపున్న సమీప
మాడికోళ్లు దెవ్వగాలిగే ఒపళ హోయ్యను
పిలియుల్కిల్ల ఎందు ఆత యోటింది. తాను
కాం హం అన్నపుదరేలిగి, ప్రతిభటిసలు
బాయి తెరేయువదరోలగి దెవ్వ తన్నన్ను
ముక్కబముదు. ఈ సందిగ్గ సమయిదల్లి
ఏను లపాయ మాడబేకేందు అవనిఁ

ತಾಲೆಗೆ ಹೊಳೆಯದೆ ಬಂದೇ ಸಮನೆ ವ್ಯಾದಯ ಹೊಡೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಿತ್ತು. ಅಪ್ಪೊತ್ತಿಗೆ ಅವನಲ್ಲಿ ಅದಾವುದೋ ಅಲ್ಲೋಹನೆ ಹುಟ್ಟಿಕೊಂಡು ತಾನು ಓಡಿಹೋಗುತ್ತಿದ್ದ ಹಾದಿಯ ಪಕ್ಷದಲ್ಲಿನ ಕೊರಾಯಮ್ ಬೆಳೆಯ ಹೊಲಕ್ಕೆ ಹೋಗಿ ಹೊಟ್ಟೆಯನ್ನು ಕೆಳಗೆ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ದೊಪ್ಪನೆ ಬಿಡ್ಡುಕೊಂಡ. ಅವನ ಮೈ ಇನ್ನೂ ನೆಲಕ್ಕೆ ಹತ್ತಿರಲ್ಲ. ಆಗ, ಕೇಳಿದರೆ ಸಾಕು ಕಂಗಣಪ್ಪ ಹೋಗುವಂತಹ ಶಭ್ಯವ್ಯಾಂದು ಅವನನ್ನು ಭಯಾನಕವಾಗಿ ಸುತ್ತಿಕೊಂಡಿತ್ತು. ಅದ್ವಾವ ಭಾಷೆಯೋ ಅವನಿಗೆ ತಿಳಿಯಲಿಲ್ಲ! ಅವೋಂದು ಗಹನವಾದ, ಅಪ್ಪೊಂದು ಸರಳವಾಗಿ ಉಟ್ಟಿರಸಲಾಗದ ಶಭ್ಯಗಳನ್ನು ಅವನು ಹಿಂದೆಂದೂ ಕೇಳಿರಲ್ಲ. ಅವನ ಸುತ್ತಲಿನ ಗಾಗಿ ಆ ಅಧ್ಯಾವಿಲ್ಲದ

ಪದಗಳನ್ನು ಪ್ರತಿಧೂಸಿಸುತ್ತಿತ್ತು.
ಪಾದದಿಂದ ತಲೆಯವರೆಗೆ ಜ್ಞಾಲಿಯಸ್ ನಡುಗುತ್ತಿದ್ದ. ಅಮೈತ್ತಿಗೆ ಅವನ ಹತ್ತಿರ ಯಾರೇ ನಡೆದು ಬರುತ್ತಿರುವತಹ ಶಬ್ದ ಕೇಳಿತು. ಆ ಹಣ್ಣಿಗಳ ಸದ್ವಾದರೂ ಎಂತಹುದು? ಕನಿವ್ಯ ಇವ್ವತ್ತು ಮಂದಿ ಜೊತೆಗೂಡಿ ಓಡಿದರೆ ಎಂತಹ ಶಬ್ದ ಬರುತ್ತದೆಯೋ ಅಂತಹ ಶಬ್ದ! ಅಂತಹ ಭಯಾನಕ ಸ್ಥಿರಿಯನ್ನು ಜ್ಞಾಲಿಯಸ್ ಹಿಂದೆಂದೂ ಅನುಭವಿಸಿರಲ್ಲ. ಅವನು ಹಾಗೆ ಅಂದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಿರುವಾಗೆಲ್ಲ ಆ ಶಬ್ದ ಹಾಗೂ ಅವನನ್ನೆನ ಹೇಳಾಹಲ ಒಮ್ಮೆಲೇ ಸ್ವಭಾವಾಯಿತು. ಕ್ಷಣಾರ್ಥದಲ್ಲಿ ಅವನನ್ನು ಬಿಗಿರುಕೊಂಡಿದ್ದ ಶಕ್ತಿ ಅವನನ್ನು ಬಿಟ್ಟುಕೊಟ್ಟು ರಸ್ತೆ ಬದಿಯ ಮತ್ತೊಂದು ಕಡೆಗೆ ಹೇಳಂತಾಯಿತು. ಮತ್ತೊಮ್ಮೆ ಹುಟ್ಟಿಬಂದವರಂತೆ ಜ್ಞಾಲಿಯಸ್ ಒಮ್ಮೆಲೇ ನಿರಾಜನಾದ.

ನಿರ್ವಹಣವಾಗಿರುವ, ನಿಶ್ಚಯವಾಗಿರುವ,
ನಿವಾರಣೆ ತುಂಬಿಕೊಳಿದೆಯೋ ಏನೋ
ಎನ್ನುವಂತಿರುವ, ಹಿಂದೆಯೇ ಜನಸಾಂಪ್ರದೇಶದಲ್ಲಿ
ವೈಭವದಿಂದ ಬೀಗುತ್ತಿದ್ದ ಬೀರಿಯನ್ನ
ಕಡೆಕಿರುತ್ತಿಲ್ಲ ನೋಡುತ್ತ ಜ್ಯೋಲಿಯ್ಸ್ ಕಳಿದ
ವಾರ ಆ ರಾತ್ರಿ ನಡೆದುಹೋದ ಫೋನೆಯನ್ನ
ಮುಕ್ಕೊಂಡು ಕಣ್ಣು ತಂದುಕೊಂಡ. ಅವನನ್ನ
ಬೆಂಬಿಂಜಿಂದ, ಜರ್ಜರಿಟವಾಗಿಂದ, ಅವನೆಂದೂ
ಮರೆಯಲಾಗದಂತಹ ಆಪಾತವನ್ನ ನಿರ್ದಿದ,
ಅವನೆಲ್ಲ ಉತ್ತರಾಹ-ಹುಮಸ್ಟುಗಳನ್ನ
ಕೆಡೆಕೊಂಡ ಆ ರಾತ್ರಿಯ ಫೋನೆ ಜರ್ಗಿ
ಕೆವಲ ಒಂದು ವಾರವಾಗಿತ್ತು. ಆದರೆ ಅದಿಗೆ
ಎಷ್ಟೇ ಯಂಗಳ ಹಿಂದೆ ನಡೆದುಹೋದಂತೆ
ಅವನಿಗೆ ಭಾಸವಾಯಿತು. ತನ್ನ ಕೈಗೆ ಇಂದೂ
ಲಭಿಸಲಾರದಂತೆ ಆ ಕಾಲ ಜಾರಿಹೋಗಿತ್ತು.
ಅಳಿಯಲಾಗದಂತಹ ಅಗಾಧ ಶೂನ್ಯದ ಒಂದು
ಬದಿಗೆ ಜ್ಯೋಲಿಯ್ಸ್ ಇದ್ದರೆ ಸಿದುಬುರೋಗಕ್ಕೆ
ಬಲಿಯಾಗಿ ಕೆವಲ ನೆನಪಾಗಿ ಉಳಿದ ಅವನ
ಪ್ರಿಯ ಜಾನೆಟ್ ಹಾಗೂ ಅವಳ ತಾಯಿ ಶೂನ್ಯದ
ಮುಕ್ಕೊಂದು ಬದಿಗಿದರು.

ప్రతిష్కాయిసి: feedback@sudha.co.in